

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

Науково-методична міжуніверситетська конференція
з міжнародною участю

Одеса, 18–20 січня 2023 року

Матеріали конференції

За редакцією доктора медичних наук,
професора В. Г. Марічерда

Одеса

ОНМедУ

2023

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

Науково-методична міжуніверситетська конференція
з міжнародною участю

Одеса, 18–20 січня 2023 року

Матеріали конференції

За редакцією доктора медичних наук,
професора В. Г. Марічерда

Одеса

ОНМедУ

2023

УДК 61:378(043.2)

3-12

Відповідальна за випуск — д. е. н., доц. В. І. Борщ

Редакційна колегія:

В. Г. Марічереда, д. мед. н., проф.,
С. Г. Котюжинська, д. мед. н., проф.,
Л. М. Унгурян, д. фарм. н. проф.
Т. В. Чабан, д. мед. н., проф.,
А. І. Гулюк, д. мед. н., проф.
І. П. Анненкова, д. пед. н., доц.,
В. І. Борщ, д. е. н., доц.
Е. С. Бурячківський, к. мед. н., доц.,
Н. Л. Кусик, к. е. н., доц.,
К. М. Усиченко, к. мед. н.,
Ю. Ю. Петровський, к. мед. н.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Одеського національного
медичного університету МОЗ України
Протокол № 3 від 31.01.2023 р.*

Забезпечення якості освіти у вищій медичній школі :
3-12 наук.-метод. міжуніверситет. конф. з міжнар. участю.
Одеса, 18–20 січня 2023 року : матеріали конф. / за ред.
д. мед. н., проф. В. Г. Марічереда. [Електронне видання]. –
Одеса : ОНМедУ, 2023. – 616 с.
ISBN 978-966-443-123-8

Матеріали конференції, присвяченої забезпеченню якості
освіти у вищій медичній школі, містять тези доповідей учасни-
ків.

УДК 61:378(043.2)

ISBN 978-966-443-123-8

© Одеський національний
медичний університет, 2023

Єгоренко Ольга Сергіївна, Онищенко В'ячеслав Ігорович ШЛЯХИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МЕТОДИКИ «СИМУЛЬОВАНИЙ ПАЦІЄНТ» В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС У МЕДИЧНИХ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ	306
Журавльова Лариса Володимирівна, Олійник Марія Олександрівна, Федоров Володимир Олександрович, Сікало Юлія Костянтинівна ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ ВІРТУАЛЬНИХ КЛІНІЧНИХ ВИПАДКІВ CASUS В СИСТЕМІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ.....	309
Замкова Альона Вікторівна, Валіводзь Ірина Петрівна, Молодан Юлія Олегівна ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ФАКТОР ПЕРЕТВОРЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	312
Золотарьова Наталія Артемівна, Гуненко Ірина Ігорівна, Бондаренко Ольга Віталіївна СУЧАСНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ В УМОВАХ ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ.....	316
Ільченко Валентина Іванівна, Сизова Людмила Михайлівна, Шасенко Злата Олексіївна, Ільченко Михайло Миколайович РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОСТІ У МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ.....	319
Каліцинська Юлія Любомирівна, Гладчук Зіновій Ігорович ВИКОРИСТАННЯ ГІСТЕРОСКОПІЧНОГО СИМУЛЯТОРА В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ	321
Кіндій Дмитро Данилович, Король Дмитро Михайлович, Тончева Катерина Дмитрівна, Кіндій Віктор Данилович, ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ	323

2. Karas S. I. Virtual patients as a format for simulation learning in continuing medical education (review article). *Bulletin of Siberian Medicine*. 2020. 19 (1). Pp. 140–149.

3. Kononowicz A., Zary N., Edelbring S., Corral J., Hege I. Virtual patients — What are we talking about? A framework to classify the meanings of the term in healthcare education. *BMC medical education*. 2015. 15. P. 11.

4. Berman N. B., Durning S. J., Fischer M. R., Huwendiek S., Triola M. M. The Role for Virtual Patients in the Future of Medical Education. *Acad Med*. 2016. Sep 91(9). Pp. 1217–1222. doi: 10.1097/ACM.0000000000001146.

5. Urresti-Gundlach M., Tolks D., Kiessling C., Wagner-Menghin M., Härtl A., Hege I. Do virtual patients prepare medical students for the real world? Development and application of a framework to compare a virtual patient collection with population data. *BMC Med Educ*. 2017. Sep 22. 17(1). P. 174. doi: 10.1186/s12909-017-1013-1.

6. CASUS Virtual Patient System. URL: <http://lmu.casus.net>.

Замкова Альона Вікторівна¹,
кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри технології ліків

Валіводзь Ірина Петрівна²,
кандидат біологічних наук, молодший
науковий співробітник фізико-хімічної лабораторії
відділу медичної хімії

Молодан Юлія Олегівна¹,
асистент кафедри технології ліків

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ФАКТОР ПЕРЕТВОРЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

¹ *Одеський національний медичний університет*

² *Фізико-хімічний інститут ім. О. В. Богатського НАН України*

Характерною рисою сучасного суспільства за сучасних умов орієнтування і підвищення конкурентоспроможності на ринку праці диктує інноваційний підхід, та як без нього не можливе прогресування, вдосконалення системи якості освіти. Фактором сучасності слугує

стрімке зростання інноваційної активності не лише на рівні держави, а й на міжнародному рівні. Це характеризується більш значним впливом на впровадження новітніх науково-дослідних розробок, змінення та удосконалення в системі якості освіти, що направлена на підготовку кваліфікованих, професійно орієнтованих фахівців. Також важливим є і введення та більше поширене впровадження в освітній процес інноваційних методик в освітній процес.

Сам термін інновації (з англ. *innovation*) говорить про науково-технічні досягнення, нововведення. Спираючись на це поняття, його значення доволі багатогранне, але при цьому існують 2 основних підходи до його розуміння. В одному сенсі, під ним розуміють процес впровадження нового (наприклад, технології, методів організації), з іншого дослідження цього продукту — результат процесу впровадження якоїсь нової технології, методу, в фармацевтичній технології, наприклад, впровадження нового лікарського препарату. Характерною рисою інноваційних методів є науково-технічна новизна, нововведення. А інноваційна діяльність загалом характеризується комплексом дій, методів, які направлені на отримання нових виробів, наприклад новітніх лікарських засобів [1, 2].

Нововведення або інновації характерні для будь якої професійної діяльності, тому і є фактором або інструментом вивчення та аналізу. Самі інновації не виникають самі по собі, вони є результатом наукових пошуків, педагогічного досвіду викладачів вищої школи. Педагогічні інновації в науковій та педагогічній діяльності направлені на підвищення ефективності викладання, організації нового, а інноваційний процес стає комплексною діяльністю, що забезпечує створення, розвиток, використання інноваційних засад в навчанні.

Інноваційні методи навчання впроваджує нові способи взаємодії в системі викладач-студент, дає новітність в практичній діяльності при вивченні певної дисципліни або групи дисциплін, тобто є складовою активного і ефективного засвоєння освітнього матеріалу. Особливістю інноваційного отримання знань це відкритість до нового, орієнтація на особистісно-орієнтований підхід, тобто орієнтація не на викладача, а на студента. Ця орієнтація направлена на системний, компетентнісний, діалоговий, культуральний, інформаційно-технологічний підходи [3].

Сучасні інноваційні методи у вищій школі це так звані методи, що направлені на інновації в організаційному орієнтирі, тобто з тим, що пов'язано з оптимізацією освітньої діяльності. Інший орієнтир — це методологічні засади, що направлені на оновлення складу освіти та

підвищення його якості. Третій орієнтир — це управління, що дозволяє контролювати перші два підходи. Інноваційні методи навчання здебільшого включають використання комп'ютерних та інтерактивних технологій. Інтерактивні технології включають використання лекцій та практичні і семінарські заняття. Прикладом застосування інтерактивних технологій на семінарських заняттях є спори, дискусії, мозкові штурми. Використання в навчанні комп'ютерних технологій додає можливості в кращому засвоєнні знань, тобто більш ефективному процесі обробки, збереження та передачу інформації від студента до студента і навпаки.

Викладач в вищій школі — це педагог, який приймає рішення про дизайн складу, методів, стратегій і технологій освіти, від нього безпосередньо залежить реалізація освітніх реформ. З іншої сторони, держава та суспільство виступають як гарант педагогічної культури, ціннісних аспектів мислення викладача через професійну підготовку і систему підвищення кваліфікації викладачів. Використання інноваційних методів в освітньому процесі є одним з принципів сучасного викладання. Основна задача викладача — це сформулювати методологічну компетентність, задача вищого навчального закладу — стимулювати розвиток творчого потенціалу викладача та студента. Постійне вдосконалення та розвиток творчого потенціалу є розвитком викладача в професійній діяльності, а студент під впливом викладача стає більш компетентним та активним [5].

Провідною формою організації навчання є різні технології колективності, ігрові і групова діяльність. Важливою серед них можна вважати лекції, вони повинні мати певний моральний бік, бути інформативними, обґрунтованими, з наявною кількістю прикладів, фактів, наукових доказів. Не менш важливим є і емоційність викладання інформації, яка дозволить активізувати студента. В лекціях важливим є її постановка чіткою структури, логічне розкриття сутності теми, виведення головних думок та положень, виведення на зрозумілі висновки. Будь-яка лекція складається з повідомлення теми, повідомлення плану та його чітке дотримання. Для розкриття теми лекції використовують так званий індуктивний метод, що базується на тому, що викладач надає перелік фактів та і прикладів, які і підводять до формування висновків. Існує декілька різновидів лекції, серед них, інформативна лекція — викладка основного матеріалу за темою; тематична лекція — розкриття певної теми з дисципліни; оглядова лекція — проводиться під час виробничої практики; заключна лекція — зосередження уваги на

практичному використанні в подальшому отриманих знань з дисципліни; проблемна лекція — створення проблемної ситуації, спонукання до вирішення проблеми і підведення до основної мети. Матеріал лекції подається в формі проблемної задачі, в ході вирішення якої студенти набувають співпраці з викладачами нових знань. Отже, створення проблемних ситуацій підводять студентів до стимулювання навчання, отримання зворотнього зв'язку. Також як інтерактивний метод навчання можна назвати впровадження типу лекції за участі студента не як слухача, а як активного учасника, яка покликана змусити студентів аналізувати, думати і тим самим краще запам'ятовувати. Саме використання лекції вимагає дослідження впровадження інновацій в освітній процес, так як залишається важливим методом навчання [6].

Виходячи з вищесказаним, інноваційні методи навчання спрямовані на розв'язання сутності педагогічних проблем. Потребує певної уваги вдосконалення лекції як провідного інструменту організації навчання, що може надати хороших результатів знань при застосуванні таких типів лекцій, як лекція-прес-конференція, лекція-бесіда, лекція-візуалізація, лекція-дискут, різноманітні типи семінарів. Отже, впровадження інноваційні методи навчання створюють шлях розвитку, стає запорукою конкурентоспроможності серед великої кількості навчальних закладів.

Список літератури

1. Бистрова Ю. В. Інноваційні методи навчання у вищій школі України. *Право та інноваційне суспільство*. 2015. № 1 (4). С. 27–33.
2. Голубнича О. В. Формування готовності педагогів до інноваційної діяльності. *Управління школою*. 2019. № 10–12. С. 29–32.
3. Шестопалюк О. В. Інноваційні моделі навчання в діяльності вищих навчальних закладів. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2013. № 3. С. 118–124.
4. Bashkir O. I. Modern formats of professional development of educational community. *Innovative solutions in modern science*. 2018. 3 (22). Pp. 116–128.
5. Дяченко-Богун М. Активні методи навчання у вищому навчальному закладі. *Витоки педагогічної майстерності*. 2014. Випуск 14. С. 74–79.
6. Атоманюк І. І. Упровадження інноваційних технологій в освітній процес. *Управління школою*. 2019. № 18. С. 78–96.